

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνον—ὁ κτὼ φράγκα εἰναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἄτιδ' ἔχει.

Ἦδη τριακοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῖσμεν' στὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Μηνὸς Ὀκτωβρίου δεκαοκτὼ,
κόσμον σφαγεῖο βλέπω φρικτό.

Χίλια κι' ἑννακόσια τέσσαρα καὶ δέκα,
τοὺς ἐχθροὺς, Πατρίδα, κτύπα καὶ πελέκα.

Χίλια δέκα καὶ τρακόσια,
πάλιν Ἕπαιρος σκιρτῶσα.

Γάμοι τῶν Βασιλέων ἀργυροῦ, ὅπου τοὺς πρέπουσι ὕμνοι λιγεροί.

Μὲ νέο φῶς λαμποκοπᾷ πανόρητο τὸ Παλάτι
κι' ἀπὸ στεριαῖς καὶ θάλασσαις τὴν λάμψιν του κυττά-
[ζουν...
τοῦ Ρήγα καὶ τῆς Ρήγισσης χίλιαι φοραὶ σπολλάτῃ,
ποὺ τώρα γάμους ἀργυροῦς περιχαροὶ γιορτάζουν.

Πόθους ἐξέπλησσε ἄνα τῶν ἀστροῦδων τὸ μήνυμα
κι' ἐπέταξαν' στὸν Θρόνον,
ποὺ γινε μὲ τὸν χρόνον
τοῦ γένους τὸ προσκύνημα.

Καὶ πληγωμένη λεβεντιά μὲς' ἀπὸ τὸ κρεβάτι
ἐφώνησε: τῶν ἀργυρῶν χίλιαι φοραὶ σπολλάτῃ,

κι' ἂν τώρα τοὺτους τοὺς καιροὺς
δὲν τοὺς γιορτάζουν μὲ χοροὺς,
μὰ μεγαλόνει τὴν καρδιά
τιμὴ καὶ περηφάνεια,
καὶ δάφνης πλέκονται κλαδιὰ
στοῦ γάμου τὰ στεφάνια.

Τι δίσεκτα πέρασανε, φαρμακαμένα χρόνια
μὲ μαύρη καταφρόνιαν,
μὰ σήμερα λαὸς ὕμνει βασιλικούς θαλάμους,
καὶ στεφανώνει τώρα
μὲ κόρη λευκοφόρα
μὲ νίκη χρυσοφτέρωτη τοὺς ἀργυροὺς τῶν γάμων.

Εἰς τὴν Ἕπαιρον καὶ πάλι νικητὴς Στρατὸς προβάλλει.

Ἐστὴς Ἕπαιρον τὰ βουνὰ πάλι γλυκοξημερόνει
καὶ Στρατὸς Ἑλληνικὸς πάλιν ἐλευθερόνει,
κι' ὅσα' σκέπαζε μαυρίλα καὶ σκοτάδι χθὲς ἀκόμα
λές κι' ἐπύρην τῆς πανόρητης γαλανόλευκης τὸ χρώμα.

Κόσμος μάρτυς ξαναφάλλει
γαλανῆς ἡμέρας ποῦλα...
καλῶς ἤλθατε καὶ πάλιν
μὲ Δαγκλή καὶ μὲ Παπούλια.

Κλάδους φέρτε μας ἑλθὰς
μὲ τῆς Νίκης τὴν Κορῶνα,

ἀνθὴ νέας Πασχαλίας
νὰ φυτρώσουν' στὸν χειμῶνα.

Καλῶς ἐφθάσατε, Στρατέ,
μὴ μὰς φύγῃς πᾶ ποτὲ,
Πῆδα βράχους καὶ βουνά,
μὲν' ἐδῶ παντοτεινὰ,
μὴ μὰς ξαναφύγῃς μόνους
στοὺς πολυδακρύτους πόλους.

Κάν' κι' ἐδῶ θὰ κυματίζῃς μὰ γὰ πάντα, γαλανή,
κάν' θὰ γίνῃ ἡ γῆ μας μνημα...
τοῦτο τὸ μεγάλο ῥήμα
ἐκελάδῃς ἐμπνευσμένη Πανελληνίος φωνή.

